

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.32. Gregorius X Lugduni Gallorum agit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

ne affectos ad pacem Græcos reliquerint. Sæcul. XIII.
 Exponit, quantum hæc conducirer ad A.C. 1273.
 bellum contra ethnicos, oratque, ut Pa-
 pa tutum Legatis iter præstet, quos se
 ad concilium protinus missurum spondet.
 Papa in responso suo diffidentiam mon-
 strat aliquam ita scribens: Græcos re- Conc. p. 354.
 conciliationem per sermones callidos & Rayn. n. 50.
 subdolos in aliud aliudque tempus pro-
 trudere complures viri spectabiles affir-
 mant: ideoque nobis sæpe dissuaserunt,
 ne Nuncios ad te mitteremus: id quod
 scribimus te tanto magis stimulandi gra-
 tia, ut hanc rem sincere ac efficaciter
 aggrediaris, & comprimas ora sic loquen-
 tium, qui diuturnam nostrorum Nuncio-
 rum absentiam observant asseruntque hu-
 jusmodi dilationes sæpe affectatas fuisse
 ob spem subitæ occasionis abrumpendi
 negotium. Dabat Lugduni 23 Nov. an.
 1273. Eodem tempore Philippum, qui
 Imperatoris Constantinopolitani titulum
 gerebat, & Carolum Siciliæ Regem per
 litteras rogabat, ut Palæologi Legatis
 securitatem plenam concederent.

§. XXXII.

*Gregorius X. Lugduni Gallorum
 agit.*

Haud diu erat, quod Papa Gregorius
 Lugduni moraretur. Florentia in
 Qq 3 Lom-

Sæcul. XIII. Lombardiam profectus die Martis 3 Oct.
A.C. 1273. Placentiam attigerat cum Ottone Pro-
 Comite Archiepiscopo Mediolanensi, qui
 per Turrianorum factionem continenter
 exul cum Papa cognato suo se rediturum
 in patriam sperabat. At compertis Tur-
 rianorum ac Mediolanensis populi jam
 arma capientis comminationibus, ne si-
 bi vis inferretur, metuens, Ticinum se
 recepit. Die Veneris 6 Oct. Papa Lau-
 dem advenit, ac die Dominica, ejusdem
 mensis octava Mediolani eum Turriani
 quanto poterant, honore excipiebant.
 Sed hac factione familiæ suæ contraria
 offensus, cum intraret urbem, non se
 spectandum dabat, in carpento tecto se-
 dens, ac solummodo per ejus claustrum
 benedicens populo. Comitabantur eum
 Cardinales quidam, inter alios S. Bona-
 ventura, quem ad hanc dignitatem eo
 ipso anno hebdomade Pentecostes eve-
 xerat.

Vading.

1273. n. 13,
Ibid. n. 13,

In eorum numero erat etiam Pro-
 Dominus (*) Papæ nepos ejusdem Or-
 dinis Minorum ex Archiepiscopo Aque-
 si Cardinalis Episcopus Prænestinus, pro
 quo Papa Aquis Sextiis Grimerium per
 litteras 4 Sept. an. 1272, datas substi-
 tuit.

(*) *Vicedom.*
Sup. §. 13.
Ughel. to. I.
 p. 242.

Carle. p. 308. Mediolani Gregorius triduo tantum
 substitit, nullam impertiens indulgen-
 tiam, & vix quenquam incolarum ad
 con-

conspectum admittens. Die mercurii noctu eques inde abiit solo suorum comitatu cinctus. Propter offensam ex Archiepiscopi Ottonis exilio acceptam sic egisse ferebatur. Lugdunum delatus ex itineris defatigatione æger decubuit, ita ut die dedicatæ S. Petri Basilicæ Romanæ 18 Novembris solenni sacrificio interesse nequiret.

Archiepiscopus Lugdunensis tunc erat Petrus Tarantasinus Ord. Præd. Philippus Sabaudus, cui Papa Innocentius IV. an. 1245. hanc celsam sedem destinaverat, ejus reditus tribus & viginti annis possedit, sed solummodo tanquam Præsul electus: nunquam enim sacros suscepit Ordines, & militarem magis quam ecclesiasticam ducebat vitam. Denique suo fratre Petro Sabaudicæ Comite, postquam ipsum instituerat hæredem suum, mortuo, Archiepiscopatum Lugdunensem, Episcopatum Valentinum, cæteraque beneficia sua anno 1268 abdicans uxorem duxit Alicem Ottonis Burgundicæ Comitis filiam. Igitur ejus loco Papa Gregorius X. Ecclesiæ Lugdunensi Fratrem Petrum Tarantasinum, non tamen ante annum 1272. præfecit. Erat celeberrimus inter suos Doctor, Parisiis S. Thomæ successerat, & tunc Magistrum Ordinis sui Generalem agebat. Antequam consecraretur, pro bonis cis Ararim sitis

Sæcul. XIII.
A.C. 1273.

Rayn. 1273.
n. 40.

Sup. lib. 82.
§. 22.

Gall. Chr.
to. 1. p. 32. 4.

Rayn. 1272.
n. 68.

Spicil. to. 2.
p. 250.

Q q 4

2 Dec.

Sæcul. XIII. 2 Dec. an. 1272. in clientelam Philippi
 A. C. 1273. Regis se contulit.

§. XXXIII.

Guidonis Monfortii pœnitentia.

Sap. c. 18. Cum Eduardus Angliæ Rex ob Henricum Germanicum cognatum suum a Guidone Monfortio peremptum iustitiam a summo Pontifice postulasset, Gregorius illi, quid hac in re factum esset, significavit hunc in modum. Cum Florentiam venissemus, Guido Monfortius per conjugem suam, compluresque personas alias ad nos missas impensissime flagitabat, ut sibi nostros subire oculos liceret ad præstandam nobis obedientiam parato. Sed spatium nobis sumendum duximus, ut sinceritatem pœnitentiæ exploraremus. Florentia egressis se nobis circiter bis mille passus ab urbe obtulit in subucula, pedibus omnino nudis, cum laqueo circa collum prostratus humi & lacrymis totus diffluens. Dum plures e comitatu nostro ad hoc spectaculum subsistebant, Monfortius exclamabat, se mandata nostra sine ulla exceptione accipere, ardentemque cupere in custodiam dari quocumque nobis placeret loco, dummodo absolveretur. Non tamen eum tunc audivimus: nullum dedimus responsum: e contrario comites
 ejus

Rayn. 1273.
no. 41.